

რედაქცია

ბელის-მოწერა... დროებას... 9 მან... 3 მან... 5 მან... 1 მან.

დროება

შანი განცხადებისა

დროებას... 1 კვირა... 2 კვირა... 3 კვირა... 4 კვირა... 5 კვირა... 6 კვირა... 7 კვირა... 8 კვირა... 9 კვირა... 10 კვირა... 11 კვირა... 12 კვირა... 13 კვირა... 14 კვირა... 15 კვირა... 16 კვირა... 17 კვირა... 18 კვირა... 19 კვირა... 20 კვირა... 21 კვირა... 22 კვირა... 23 კვირა... 24 კვირა... 25 კვირა... 26 კვირა... 27 კვირა... 28 კვირა... 29 კვირა... 30 კვირა... 31 კვირა... 32 კვირა... 33 კვირა... 34 კვირა... 35 კვირა... 36 კვირა... 37 კვირა... 38 კვირა... 39 კვირა... 40 კვირა... 41 კვირა... 42 კვირა... 43 კვირა... 44 კვირა... 45 კვირა... 46 კვირა... 47 კვირა... 48 კვირა... 49 კვირა... 50 კვირა... 51 კვირა... 52 კვირა... 53 კვირა... 54 კვირა... 55 კვირა... 56 კვირა... 57 კვირა... 58 კვირა... 59 კვირა... 60 კვირა... 61 კვირა... 62 კვირა... 63 კვირა... 64 კვირა... 65 კვირა... 66 კვირა... 67 კვირა... 68 კვირა... 69 კვირა... 70 კვირა... 71 კვირა... 72 კვირა... 73 კვირა... 74 კვირა... 75 კვირა... 76 კვირა... 77 კვირა... 78 კვირა... 79 კვირა... 80 კვირა... 81 კვირა... 82 კვირა... 83 კვირა... 84 კვირა... 85 კვირა... 86 კვირა... 87 კვირა... 88 კვირა... 89 კვირა... 90 კვირა... 91 კვირა... 92 კვირა... 93 კვირა... 94 კვირა... 95 კვირა... 96 კვირა... 97 კვირა... 98 კვირა... 99 კვირა... 100 კვირა...

ბამონის ურველ-დღე ორბათის ბარდა

ხუთის თვის ხელის-მოწერა.

ბირველის აგვისტოდამ ამ 1882 წლის დამლევადინ

„დროება“

დირს გაგზავნილი 4 (ოთხი) ძანეთი

ხელის-მოწერა მიიღება: თფილისში — გალაკისის პრესბიტერი, თ. ა. გ. მისიკის სასახლეში, ვლუბს ქვემოთ. მუთაისში — ჭილაძეების წიგნის მაღაზიაში. ქალაქს გარეშე მცხოვრებთათვის ადრესი: Тифлисъ, редакция „Дროება“.

ტელეგრაფი

პეტერბურლი, 21 აგვისტოს. „გა-სი“ გვაცნობებს, რომ გუშინ ვს-ლა მოსკოვში ცხენებს გამოაყენა. „საფრე ვრემას“ სიტყვით „სტა-რუსსაში“ დამწერარა თეატრი, რომ ადამიანებს უბედურება არაფე-შეშთხვევიათ. ტეტერბურლი მოძაგალი წლის მ-სა მოხდება კრება იოტანიკების, ატეებისა და ბადოსნობის ხალხთა რის გამოაყენა. კითხ „პეტრე დიდი“ 15 აგვის-სა მოვიდა შერბურგში მაკლუსა-და რომელიც ფილტვების ანთე-სა ავად. დუბლინი, 21 აგვისტოს. 300 მ-სა ქალაქის პოლიციისა დათხგ-როებისა ფელტონი, 22 აგვისტ.

ნიღ არიან საშსხსურადამ, რადგანც ამათ მიიღეს მონაწილეობა მიტანვის განდწვევტილებაში, რომლითაც იკიც-ხება პოლიციის მმართველობის მოქ-მელება. ათინა 31 აგვისტოს. საბერძნეთ ოსმალეთის სამხედროებზედ შეტაკება არ დასცნა, თუძე მმართველობათ განდწვევტიტეს, რომ ეს სადაგო აღა-გება ჯერ-ჯერობით ნეიტრალურად დარჩეს. პეტერბურლი, 22 აგვისტოს. „მმარ-თებლობის მოამბეში“ გამოცხადებუ-ლია, რომ პლეკე თავის თხვანით ერთის თვით დათხვანიადა საშსხს-რადამ სამხედრო განეთ. დუბლინი 22 აგვისტოს. კოლო-ნოვსკის ალბომისა, ამერიკი-ურთა განაცხადა საშსხსურად და დასტავეს თავიანთა აღაგები; ვიცე-ნალაცოს მხარეს დიდრონი თანჯრე-ბი. იმ თანჯრებში შემომდგარიყო ნა-კადული მთვარის შუქისა. მე გადაე-ყუდე სურაიებს. ღამის ჰაერი შეკუ-ბებული იყო, ცაზედ მოძრაობდა ღრუბლები. ღრუბელი მოწითაო ჩრდილსა სდებდა მთვარეს. მე ვიდექ და ვუბდებდი ყურს გონ-დალობის ნახიხს ხმას. შეკრად, ჩემს გვერდით, მომესმა ვილასიც მოკრძალებით მომპარველი ფხის ხმა. მავიშვირე ორივე ხელები, და მზად ვიყავ ეს ყელსაბამი სიყვარუ-ლისა გარე მოძენვია ლორენკოს ყელზედ... მ-გრამ მუისე შევდგე და სამინლად, ზიზლით შევკვილე: ჩემს გვერდით იდგა საზიზლარი ბებერი კა-ცი. მის გამხდარ სხეულს ჰფარავდა სოსანი ხავერდის პლაშია; უკბილო ბავე, ჩამქრალნი თვალნი და მთრთოლ-ვარე ხელები—ყველა მაგრძობინებდა სიმძულეარეს. და ის ხელები სდილობდნენ ჩემს გამობხვევას.. ზაზლით ვკარ ხელი მოხუცის აჩრ-დილს და ვავიქეც ლორენკოსთან. ეს ამბავი არ ეუამბე ლორენკოს, მეც

კარაფი იწვევს მოქალაქეთ თვით დაიცო წესიერება.

სოქოთ სახალხო მასწავლებელთა კრების ბამონ

(გადაგოვრე შენიშვნა) თილისში გაიხსნა სომეხთ სახალ-ხო მასწავლებელთა კრება. რღა თქმა უნდა, რომ საუბარი, ბას და გაკეთილები ამ კრებაზედ მასწავლებელთა ექმნებათ თავიანთ ენაზედ. სახალხო მასწავლებელთა კრება ახალი შემოდებულებაა. სოფლებში გამრაველდა მასწავლებ-ლები, რომელთაც არა აქვსთ არაფე-თარი პედაგოგიური მომზადება. ეს საიღამ ექმნებათ, როცა ამ თა-ნამდებობის მაძიებელნი არიან მეორე ან მესამე გიმნაზიის კლასში ნამყოფი მოსწავლენი, ან სასულიერო სასწავ-ლებლიდამ გამოსულნი, ან სახალხო დაბალ სკოლებში კურს-შესრულე-ბულები. ამ გარემოებამ გამოიწვია პედაგო-გიური მოსაზრება, რომ დრო-დრო გამოშვებით შეკრიბონ სოფლის მას-წავლებელნი და გააცნონ ისინი, რო-გორც პრაქტიკულად, ვგრეთვე თეო-რიულად ახალი სწავლის წესებს ინგლისელების ხელშია. სოფლის მასწავლებელთა კრებამ, უნდა დაამუშაოს საოფლო სასწავ-

ლებელთა პროგრამა, დაადგინოს სწავ-ლის შესახებ შესაფერი ცვლილებანი. რომელთაც გამოიწვევს პედაგოგობრი-ვი მღგომარეობა და პრობანი. ბამონცილობით დამტკიცებულთა რომ სოფლის მოსწავლეთა კრებას დიდი ნაყოფი მოუტანია სახალხო სკოლისათვის. მ-რღა ამისა ამ კრების საშუალო-ბით საზოგადოება უახლოვდება სკო-ლის საქმეს. მაგრამ ისეც მომხდარა, რომ ზოგიერთის კრების შემდგომ, სოფლის მასწავლებელს არავითარი გაუმჯობესება არ მოუხდენია თავის სკოლაში. შენაყოფობა ზოგიერთის კრებისა ჩვენის აზრით უფრო იქედან წარმოს-დგება, რომ ხელმძღვანელნი კრებთა არ არიან გარდად მომზადებულნი ამ გვარ მძიმე საქმეში. ხშირად ვხვდეთ მათ შორის უთანხმოებას კრებაში, რომელიმე პედაგოგიურ კითხვებზე. შეიქმნება მათ შორის ბასი და ზოგჯერ აყალ-მაცალიცა. სოფლის მასწავლებელს ამ გვარ ხელმძღვანელთა მოქმედებით ვერაფე-თარი დასვენ ვერ გამოუტანია, ვერ გაურკვევია რომლის აზრი, ანუ წი-ნადადება უფრო ჰქმნარითა. მაგრამ ჩვენ სულ სხვა ცეცხლი მოვხედავთ თილისში. ღღემდინ ჩვენ არ დაგვიწყებია უკანასკნელი მუთაისის გუბერნიის — რა არის? სად წავიდა? რად წაი-ლო ხანჯალი? საიდან არის ეს წიგ-ნი? — ბატონ გრაფისაგან. — იმის მამისაგან? — დიდა... იმ იბარებს თავისთან... ზარზანელამ გამიყვანა თან სასახ-ლის შინაგან ოთახებისაგან გრძელ დერეფნებში და საიღუმლო კარებებ-ში... ჩვენს ყურამდინ მოაღწია ვილასიც ყვირილმა. შეკრად გაჩნდით ხალხ-ჩებით გაკრულ დაბურვილ ოთახ-ში. რა საჩახობა! შავს ხავერდით ვა-კრულ სავარძელში იჯდა რალაც მო-ჩენებდა. საზიზლარი ნაცნობი მოხუ-ცი... მის ხელში ბრწყინავდა ხანჯ-ლის პარი. — ტომაზა! — წაიჩურჩულა ვილასიც მისუსტებულმა ხმამ. მე შევარდი... მარმარილოს იატაკი ოთახისა მოფენილი იყო სისხლის ლე-რებითა. იატაკზედ გამხლართული, სისხლში მტურავი ლორენკო დინახეს ჩემმა თვალებმა. მე დავვკარი მას გულზედ. საზიზლარმა სისხლის სუნმა გამობრუა თავი.

ქორეოზინა

(გაგრძელება) იმ ჩვენმა სიყვარულმა გასტანა ღლოდ ორ კვირას... იყო დამთრობელი, საოცარი მტრება, სიზმარი. ის იყო დაუსრუ-ლებელი ვალობა სიყვარულის ღმერ-ში. მან მოულოდნელად დაეს და-სა მცხე — მცხე მკვლელი და საში-სი. მთხელ მებმან, საშინელი სიზმა-მომდელიდა და უნებლიედ გამე-ნა ჩემს შიშზედ. ლორენკოა თავი გულზედ იდო მოსვენებით. მი-ტეცს იყო, რომ მომჩენენა, ვითომ მალჩობდა. მე ავსწიე იმის და სიუთხილით დაგუშვი ბა-მხელ. მან წყნარად ამოიოხრა, მე მშვიდდე ის ჩემის კოცნით. მთახ-სებლოდა და ავდექ. მოვიგდე მხელზედ მსუბუქი თვისახური და გავე-გოღე რეაში, საიღამაც ჰქონდა ძა-

თითონ სიზმრად ჩავთვალე. ცნობის მოყვარულობისთვის წაველ ვალე-რეიაში ძანალაცოს თანჯრების მხარეს. ისინი მძიმე რაზმით დაკეტილნი იყე-ნენ. დიდა, ის მხოლოდ მეზმანა მე! მე ძალიან კმაყოფილი დავჩი ამი-თი. ლორენკო როგორც მოწყენი-ლი იყო. მე დავსცინოდი და ვემასხა-რებოდი, ვიმუქრებოდი, რომ წაყევე-ბი იმ დოქს, რომელსაც სურდა ჩემი გარდახვევენ. ის მტირვდ იღიმებოდა და არას მი-პასუხებდა. სოტას ხანს შემდეგ შე-თხა: — არა გსურს წამყეე ლაგო-დი-პა-მოს ჩრდილოვან ნაპირებისაკენ? სღამოზედ ჩვენ ვისხედით მარტო-ნი, ზარზანელამ მოართვა დაბეჭდილი კოცეტი. ბამბრდელი ძალიან ფერ-წასელი იყო. — მომიცადე; მითხრა მან, — მე ეს-ლაე დავბრუნდები. მან ჩაიკოა დიდი ხანჯალი ქამარ-ში. რომელიც ვკლავ კედელზედ. ე შემოვეხვიე ზარზანელას კისერ-ზედ.

სოფლის სახალხო მასწავლებელთა კრება. არ დაგვიწყებია სხვა-და-სხვა მიზეზების გამო, რომელნიც ბევრმა ძრიელ კარგად იცის. იმუშავებს, იმუშავებს, მაგრამ ვისთვის და რისთვის უფალმა უწყის. ჩვენ გვაკვირებს უფრო ის გარემოება, რომ ამ კრებაში, რომელიც შესდგებოდა იმ გვარ მასწავლებელთაგან, რომელთაც რუსული ენა ძრიელ სუსტად ესმოდათ, საუბარი პედაგოგიური საგნებზედ გაუგებარ ენაზედ წარმოებდა.

წარმოადგინეთ, რა ნაყოფი უნდა მოეტანა ამ კრებას სოფლის მასწავლებელთათვის.

მთუ კი სომხებს ჩვენს სამშობლოში თავიანთ ენაზედ ეძლევათ სასოფლო-სახალხო მასწავლებელთა კრებაში საუბარი და ბჭობა, ჩვენ, ქართველებმა, რაღა დავაშავებთ, რომ ჩვენს ქვეყანაში ამ გვარ შემთხვევაში, მოვიხმაროთ ჩვენს ჩვენი დედენაში...

აღ. აკოფაშვილი, ქუთაისი, 22 აგვისტოს.

დღიური

დღეს, 23 აგვისტოს, ცხრა საათზე დილით მთელი ქალაქი შეიძრა. მამშობის ქარვასლაში ყოველად საზიზლარი საქმე მოხდა—უფროსმა ძმამ—შათიროვმა რევოლუციური ესროლა უნტროსს ძმას და სასიკვდილოთ დასჯა.

შათიროვი ერთ ქართველთ ვაქართავანია. მარვასლაში დიდი მალაზია აქვს. მოხუცებულს მამასა ჰყოლია სამი ვაჟი. მათს მათგანს, მკვლელს, სწავლა მიღებული აქვს რუსეთში.

როგორც ვაგივთ, ამ უკანასკნელ დროს...

მან გაიშვირა მამისაკენ ხელი...

— მე დაგიცავი ამ საზიზლარის ბერისაგან. ჩვენ ვიბრძოლეთ, როგორც ცოფიანებმა... ეს მამა ჩემია...

ლორენცო მოკვდა ჩემს მკლავზედ.

წყნარად ადევქ, არც კი გამოვივთხოვე ლორენცოს, არც კი უკანასკნელად. მე ვიყავ თითქო ვაგივებული.

— ვაადრეთ!—მითხრა მე ზარზანელამ და წამიყვანა კარებისაკენ.

ჩვენ მოვრბოდით ბნელაში. მე შემიწუნდა გული და გონს მხოლოდ ჩვენ ოთახში მოველ.

— მან არა, ვეიქრობდი მე,—ჩურჩულობდა ჩემს თავზედ ზარზანელა. ზრამა სუნით მიავნო ამ საქმეს—მან შეგიყვარა შენ. მე დავინახე, როგორც შემოვიდა ღამით აქა... ო, ღმერთო!... რა საზიზლარი განზრახვით შემოვიდა აქ ის ბებერი... საბრალო ჩემო ლორენცო!

და გაათურებულმა დაუმატა:

— შენ არც კი სტირი! შენ არ სტირი ბოროტო ქმნილებავ! ის კი შენი გულისთვის მოკვდა...

ზარზანელამ წამკლო ხელი და გამომაგლო გარეთ. შე ვაესრინდი იმა...

უფროსს ვაჟთ შორის რაღაც უწყაფილობა მოხვლოდათ. მამას უროსი შეილი სახლიდან დაეთხო და უფროს არ უკვდებოდა. ამის შდგე, როგორც ვერწმუნებენ, განდერილმა შათიროვმა დაიწყო არელად ლაპარაკი, ქკუაზე შეცდომას აბრლებდნენ.

დღეს დლით მკვლელი შინმისუსულიყო. დისა და რძლისათვის უკ, რომ მალაზიაში მივღეფარ, ჩემი ძმა უნდა მოეკლაო, და მაშინვე მოსუსულიყო. მალბიკ თან გამოდენებოდნენ, მაგრამ ვეღარ მივსწროთ.— როდესაც ისინი შევიდნენ მალაზიაში უნტროსსი ძმა, 20 წლის, ყმაწილი კაცი სისხლში ცურავდა.

როგორც კი მივედით ქარვასლაში, გამოვიკითხეთ თვითონ შათიროვი მალაზიაში, როგორ მოხდა ყველაფერი. პირა ვეითხრეს: ერთი პრიკაშიკი და უნტროსი ძმა შიგნით დახლში ყენენ და ფართალს, საქონელს ალაგებდნენ. უცებ გაიღო კარი გამოჩნდა უფროსი ძმა შათიროვი და რან რევოლუციის ხმა. უნტროსი ძმა მაშინვე წაიქცა. ტყვია მოხვდა, მარცხენა წარბზედ—ცოტათი ზევით.

მკვლელმა მაშინვე გამოტრიალდა, ვითომც არაფელი მოხდინოს, მშვიდობიანად გამოვიდა ქარვასლიდან და დაადგა ბალაინის პროსპექტისაკენ გზას. მაისმა ძახილი: „დაიქირეთ! დაიქირეთ!“—მაგრამ გვიან მიხვდნენ, ვინც უნდა დაეკირათ. მკვლელი ისრე მშვიდობიანად,—კარგა ჩაცმული, ცილინდრით თავზე, მიდიოდა, რომ ვერაფერ აილა ექვი. ბოლოს დავედენენ უკან. მკვლელმა ფეხი აუჩქარა.

საბჭოთა წიგნი

ვე კაბეზედ, რომელზედაც ამომიყვანეს ამ ორი კვირის წინად...

მე წამიყვანა იმ დროს გამოვლილმა გონდოლამ.

ეს გონდოლა ეკუთვნოდა სტეფანო პორნარინის.

იმავ საღამოს იმის საყვარელი გავხდი. პიპრის ღვინით დამთვრალს, დამავიწყდა ლორენცო.

ამ დღიდან დაიწყო ჩემი ბიწიერი ცხოვრება.

მრთელი მენეცია დაღაღებდა ჩემს სილამაზებზე, აღტაცებაში მოდიოდა ჩემის მჭევრ-მახეილობითა.

მსე უწერდა წმ. მამას ტომაზა თავის უწყსო ცხოვრების მოთხრობას. სატრკს ბერს უნებლიედ შეხვდა მოცმინა ენებანი ტრფიალების გულის თქმისა დამაქანცებელ სიყვარულზედ. იმას ცოცხლად დაეხატა ტრფიალებს ნარნარი სურათები, რომელთაც დღე ხანი დამორებოდა და უარ ეყო. მალმან ვარდუშალა მას მოსიყვარულე გული დედაკაცისა, მოხნა უფსკრულის პირი გაუმძლარის სიყვარულითა. ის იციონდა, სტიროდა, იმტრევედა თავის მაცდუნებელ მშვენერს ხელებს. აღაესო ვიწრო საღსარებო თავისის სატრფიალო მჭევრმეტყველებით, და თავის მშვენიერი...

უწყსო ხლხსა. ხლხი დაფრთხა. მკვლელმა მიადწია რომელღაც თავს ნათესავის სახლებთან—სემინარის ახლოს და შევიდა შიგ. ცოტა ხნის შემდეგ გამოვიდა მეორე სართულის ბალკონზე და დაუყვირა ხალხ: „ოქვენ რა გინდათ, მე ჩემი ძმა მოგკალიო!.. აიღო რევოლუციური და გამოიხროლა ხალხისაკენ. ხალხი გაიფანტა... ძაღვე ისროლა, მაგრამ არავის მოხვედრია, რადგან პირ-და-პირ ხალხისაკენ არ ისროდა.

მერმე შევიდა შინ და მეორე კარებით გაიბარა. ტუკის ხილთან დაეწვივნენ პოლიციელები დაიჭირეს, და წამოიყვანეს პოლიციაში და იქედგან ნავთლულის ლაზარეთში გააგზვნეს. ეს ამბავი სულ ერთი საათის განმავლობაში მოხდა.

დაჭრილი საცოდავი სანახევია. შავი წილი კაცი, ლაზათიანი პირის სახისა აგლია უსულოდ ლოგინზე,—ხანდისხან გულ-მოსაკლავად ამოიხრებს და მთელს ტანში შეირყევა სიმწრისაგან. მალ-მალ უნდა ხელი მოიკიდოს ქრილობაზე... სრულიად ვერ ლაპარაკობს. ათს მინუტში მარცხენა თვალი იმოდენად გასივებოდ, რომ საშიშარი და თან საზარელი შესახედავი იყო. აქიმები გარს ახვევია. ტყვია, ეგრ გავეს, სად შერჩა.

შინულის კომპრესებს უცვლიან მალ-მალე. საცოდავი სანახევი არიან საწყალი დები და ნათესაობა. მხოლოდ ჩვენ ვერაფერი შეგატყუთ თვითონ მამას. იმის სახეს არც სიხარული, არც მწუხარება და მცირეოდენი აღელვებაც არ ეტყობოდა.

მეცდებით ყველაფერი საინტერესო ამბები ამ საქმის თაობაზედ კიდევ ვათხზულებ.

სხეულის მიმორხევით და სურნელგების ზვირთებით.

მამა შრანჩესკოს იზიდავდა მაცოთუნება.

ის იღრჩობოდა, გრძობდა საწამლავს, რომელიც უღმუფოებდა ძარღვეს, გრძობდა უცნაურს ტენის გაბრუებას.—იმა გამოფარდა საღაარებოდან ფერ წასული, მთრთაღვაჩე...

ღამე შემოსულიყო—გკვლითაში სრულიად ბნელოდა.

ტომაზა გამოუდგა მას; სიბნელემ შეაშინა.

— მამაო!—შეწყვირა იმან, მომეცით შენდობა ჩემის ცოდვებისა!

პასუხი არ იყო.

— მამაო! მანიშვორა იმან. მომეცით ხელი, მე არ შემძლიან აქედან გამოსვლა. მეშინიან!

ამათი ხელები შეერთდნენ; ორთავგაცხებლობდათ ხელები. წყნარად მიდიოდნენ წინ.

ძანკელთან, ღვთისმშობლის ხატის წინ, ბინდად ბეჭუთავდა კანდელი. იქ იყო კარები, სადაც ტომაზამ შენიშნა ვილაც კუზიანი ბერი, რომელიც უგრძობლად კრილონის მარცვლებსა სთვლიდა.

ამათ მიმართეს იმ მხარეს.

შოთი-შფილისის რკინის გზით მოსული მამოგვიჩიან, რომ ღამით მატარებლებზედ ქრქულ დღის უწყსობას შეხედებდა. სულმეცდებოდა, როგორც მოსამსახურე პირებისაგან, რთვე ადგლების სიფიროვის გამოხშირად ადგილები უფრო ნაკლებად ვიდრე მგზავრების რიცხვი. ადგილასახ ნელია ვსეც: ამ გერ გოლოვან დღებში მოგზურობას, იქვი არაღამით მოგზავრობა სჯობია.

სურამელებიც შემოგვიჩიან: ღვთისაღიან ან „ზაკაზნოი“ წერილები სურამელებმა მუდამ ხაშურიდამ უწლამიელოთ—და ეს განკარგულება, ცოტა არ იყოს, ძრიელ აბრკოლებს მცხოვრებლებს, განსაკუთრებით ზაფხულში, როცა სურამი მოხლო ქალაქის სურათს წარმოადგენს, ისე გაქვდილია მოსულებითო.

ხილის-თავიდან გვატყაბინებენ, რომ მთელი ხილის-თავი და ამის გარეშა ალაგები საგრძნობლად დასეტყვაო.

განცხადება

ამერეთის სასულიერო მთავრობისაკენ.

ამ უკანასკნელ ხუთ-ექვს წელიწადში გავრცელდა ერთი ფრიად საშინელი ხარო და ქრისტიანული ზნეობის დამარღვეველი ჩვეულება, რომელიც მოამეტებულად შეაგინებს მთელი საქართველოს სასიკვდილოს ბელათის მომასტერს. ნაცვლად მისა, რომელიც დიდებულ მომასტერში ძველად ლოცვისათვის წმიდათა ხატებთა და ნაწილებთა თაყვანის-ცემისათვის მოვილაღებენ ქრისტიანები, ამ უკანასკნელ წლებში დაიწყეს ზოგიერთთა აქ...

შეცრად ტომაზამ რაღასაც ფეხი წამოაჭრა. ნელის ხმით შექვილა და დეცა გულ-შემოყრილი.

მამა შრანჩესკო დაიხარა. მკრთალი კანდელის სინათლე შეუქსა სცვდა არშიყი ქალის მშვენიერს სახეს. იამზგავსებოდა მიძინებულ ანგელოს.

სვინიდისი ამხელდა წმ მამას, რომ გაქცეულიყო, მაგრამ გაბრუებულთათვი არ ემორჩილებოდა...

მკვლესიის კარები გრილით გაიღო და ფოლად ქეხედ მოისწა სანდლებს ხმა.

ბამონდა მონოზანთ კრება კვლავ პტრებით ხელში.

იმათ შორის იყო პრიორიც, დღევრემილის შეხედულებისა და ამაღლებულის მკლავით, თითქოს გამზადებული დასაწყევად.

მამა შრანჩესკოს თვალთ დ უბნელდა, წყნარად დაიხარა მან თავი და მოეშვიდა მრისხანე წყევლისათვის...

შეცრად მის ყელს მოეხვია ვილსაც ხელები.

მის წინ იდგა ტომაზა, ამაყო, შეშპოვარი, ვაღილილის გულით და მშლილის თმით.

— ბეჭუთავ!—ღ ძალეებით უთხრა მან... მე მიყვარხარ შენ!

კამისა, სმისა და ლხინისათვის. იქამდე მივიდა, რომ ეს ძველი დიდებული ადგილი ტრაქტირად, რომელიმე მოსახლნიველ ადგილად გადაქციონ, თუმცა არა ერთი მიწერილობით და სიტყვიერადაც კი არაა საეპარხიო მთავრობისაგან დასაშვანი. მონასტრის წინამძღვარს და მონასტრის, რომ არ მიუშვან მონასტრის წინამძღვარს სმად და კამად და მონასტრად, მაგრამ მათ ვერ ასრულეს მონასტრად ბრძანება; მაინც მრავალ მოდიან, მეტადრე მუთაისიდან, კლესიის მართა ფორმისათვის ერთ-ერთი შევლენ, მერმე დასხდებიან თვით კლესიის კედლებთან, კამენ და სმენ ლხინს, მერმე ადგებიან ყვირიან, აიღებენ კარანდაშს, ზოგ-ზოგ ლურსმანს და ფხაჭნიან კედლებს, წერენ მათ ზედა სახელებს, ზოგებს და სხვა შეუსაბამო სიტყვებს. ეს ამა აგვისტოს, დაღამების დროს, ერთი-ერთი ექვსი ფაეტონით ოც და ოცამდე კაცი, ქალნი, მცირე წლოვანი ბოვებით თურთ, შემოვიდნენ მონასტრში. არც ნება მოუთხოვეს ვისგანმე და არც შენდობა. ზოგან თან ცოცხალი ქათმები, ზოგან ბატკნები, მრავალი სასაღებოთურთ, ზოგიერთი მათგანი, ზოგჯერ გამოჩნდა მერმე, კარგათი დაღეულები იყვნენ; იმ დამესტრეს მოყვანილი ქათმები, ინდაულები და ბატკნები და იქვე ეზოში უფრო ღამე გაატარეს კამით, სმით სმადრით; მოყვანილი ყვედათ ბატკნები, განგებ. ეს შემთხვევა უკვე სამწუხარო და გულის ამღვრელი იყო პირველად მისთვის, რომლის პირები არ იყვნენ დაბალი, კარგი ხალხთაგანი, არამედ კნია-

თარა კარები მოებრახუნა მათ ლაზზე...
 საათის შემდეგ, ისინი იმყოფებოდნენ თბილს, მშვენიერად გათულებს ოთახში. თამაზა იჯდა საფულში ფარაყიანი სტოლის წინ, ლაზზედაც ეწყო ხილი და ღვინო.
 გვერდით უჯდა საერო ტანი-სათი მამა შრანჩესკო. ისინი ჩუბი და აღერსიანად მასლაათობდნენ.
 თამაზა ეცვა მშვენიერი ტანთ-სათი. შავი თმა მხრებზედ გარ-სილად, ტიტველა მკლავებზედ უნდა მჭირფასი სამაჯურები. მამოკრილ ზედა საცმელს ქვეშ უნდა ბროლის მკერდი. წელს ეხ-სილისფერი სარტყელი. შეხებს მხრებდა წითელი სამოავის წუ-ღე.
 საყვარელო! — მიუ-ღედა თამაზა თავის საყვარელს, ლაზზედაც ბოთლს ხელი და ასწია ღვინო და დაივიწყე წარსული ღვინო. მველა დაივიწყე და გან-სილად მომავალი ნეტარე-ბის სილამაზე კაცს დაივიწყებს

ზები და კნენები, დიდი ჩინების და სამსახურის მექონნი, მეორედ მისთვის, რომ ის დღე იყო მარხობის მარხვა, ამ მარხვას ჩვენმა ვისაც არ დაუვიწყებია მისი სჯული და სარწმუნოება, პატრესცემენ, როგორც დიდ-მარხვას; მრავალნი, მეტადრე მდგრობათის სქესისანი, ისე ემზადებიან და ეზიარებიან ხსენებულ მარხვაში, როგორც დიდ-მარხვაში; ამ დღეებში ყოველ მონასტრებში არის გახშირებული ლოცვა და მომეტებული მარხვა, და ამა ესერა ამისთანა წმიდა დღეებში, ამისთანა წმიდა ადგილას ამოდენნი წარშობადგენელები ჩვენის ძველის გვარების თავადნი, მობრძანებულან ცალწვილებით, მთელ ღამეს ატარებენ კამით და ღვინის სმით და სმადრით. რა არის ესა თუ არა განკიცხვა მონასტრისა, მარხვისა, გმობა მართლ-მადიდებელი სჯულისა? ამათი მამა-პაპანი აშენებდნენ და ამკობდნენ მონასტრებთა და ეკლესიებთა, სწირავდნენ მათ ყმებსა და მამულს, და ესენი ჰკიცხვენ და გმობენ მათი მამა-პაპების აშენებულ ეკლესიას და მათ ჩვეულებასაც. მის არ აუღელვრებს გულს ამის ნახვა? მის არ აუღელვრებს სისხლი ამის მხედველსა? მხოლოდ იმისთანა კაცს, რომელსაც გაქვავებული აქვს გული და აღარც ღმერთი უყვარს და არც მამული და არც მისი მემამულენი!

იმერეთის სასულიერო მთავრობა უცხადებს და კადეც სთხოვს, ევედრება ყოველთა მართლ-მადიდებელთა ქრისტიანთა, მეტადრე მუთაისში მცხოვრებთა, და მეტადრე კეთილ-შობილსა საზოგადოებასა, ამიერიდან ბელაში აღარაიენ მოვიდოდეს კამისა, სმისა და ლხინისათვის, არა-

ყველაფერს ქვეყანაზედ! — აღტაცებით უთხრა ბერმა.
 — შრანჩესკო!.. არა, არ მინდა ეს წყეული სახელი დაგიძახო — შენ იქნები ჩემი ლორენცო, მომგონებელი ჩემის ყმაწვილობისა და მხიარულობისა!
 — მეც შორმოზინას დაგიძახებ შენ.
 თამაზა წყნარად წამოდგა, იქით მისწია სტოლის და დადგა იმის წინ. მისი დამთრობელი თვალებით დაშტურებით ჩააცქერდა ბერსა.
 შემდეგ შემოკრა ტაში. ბამოცხადნენ ორი ლაზის ქალი.
 თამაზამ წყნარად გაიხადა ზედა-საცმელი და შორს გარდადგო.
 მართმა ლაზის ქალმა ფრთხილად შეუხსნა სარტყელის წვერი და გასწია.
 მამინ თამაზა გარდახდლის მკერდით და მხრებით, მკლავებ აღებული მოჰყვა წარწარად ტრილს.
 სარტყელი თან-და-თან სულ იშლებოდა და იხსნებოდა...
 შორმოზინამ დაიხარა თავის მშვენიერი სახე და რაღაც ტკბილ-ენებობით გაბრუებული, თავის წყლიანი თვალების დასტერებით ტრიალებდა ბერის წინ...

მედ წარა-ლოცვის მოსმენისათვის. გარემოს მუთაისისა სხვანი მრ. გლნი არიან გრილი ადგილები და წყაროები, სადაც შეუძლიათ ილხინონ და არა მონასტრში. ბელათის მონასტრის წინამძღვარს ბრძანება ეძლევა ამიერიდან თუ ვინმე ბელათში მოსრულთაგანმა უწყოება დაიწყო, მონდომა ლხინი და ღვინის სმა ეზოში, სიგელი, ანუ პროტოკოლი, შეადგინოს ამზედ და წარუდგინოს მთავრობას, რომელიც მას გაგზავნის მოსამართლესთან.

იმერეთის სასულიერო მთავრობა სთხოვს „ლორენს“ რედაქციას გადაბეჭდოს ეს განცხადება ამ გაზეთში.

უსხოეთი ვაჟიპის ავაგები

თან-და-თან მტკიცდება, რომ მგვიბტეს ამბებზედ ეხლა გამოგზავნილ ტელეგრაფებს, თუ სხვა ცნობებს ბრძოდ არ უნდა დაენდოს კაცი. მართი ტელეგრაფი გვაცნობებს: ინგლისელების წინა ჯარმა უკვე დაიჭირა ძირითადი მისცა მტერსაო. მეორე დღეს, მეორე ტელეგრაფი გვაცნობებს, რომ ეს ხმა, ცნობა, ამა-და-ამ სააგენტოსაგან ტყუილი და მოგონილი ხმაო. რომ დაფენდოთ, ერთის სიტყვით ეხლანდელს ტელეგრაფებს, მგვიბტელები ყველგან დამარცხებული, დაზარალებული რჩებიან. მა იმიტომ ხდება, როგორც გუშინ მოვიხსენეთ, რომ ყველა ტელეგრაფის მათეულები ინგლისელების ხელშია. ამ რიგად იძულებული ვხდებით საზოგადოდ ყველა ცნობებს ამ ქამად მგვიბტიდამ

სარტყელი ჩამოვარდა...
 ტკბილის ღიმილით განაგრძებდა თამაზა ტრილს. ის თითქოს გაიყინა ამ ტკბილ ვნებაობით მოძრაობაში...
 ეს იყო აღმოსავლეთის თამაში...
 ბონება მიხდელი, გრძობა დაკარგული შრანჩესკო გარდაეხეა მშვენიერ შორმოზინას.
 შევლიერი გათავდა და წმ. მარკის მოედანი დაკარიგდა.
 მაგრამ, აი ხელ-ახლად გაიღვიძა მანედ მოძრაობაში; იქ იკრიბებიან დაღვრემილი, ცნობის-მოყვარული ხალხნი.
 შორმეტ საათზედ განილო წმ. მარკის ეკლესიის კარები და ზარების რეკით გამოვიდა პროცესია. ბრილი ნიავი არხვედა სამღვდელთა შესამოსელს, აქეთ-იქით ჰფანტავდა წმ. მამათა ვალობის ხმას.
 მღვდლებს და ბერებს უკან წყნარად მოზღვედა გრძელ თავისფერ შესამოსელით ერთი ვიდაც.
 პირზედ ჩამოფარებული კაპიშონი ნებას არ გაძლევდათ გაგერჩიათ იმის სახე.
 ხალხში მოისმა ნელი ჩურჩული. პროცესია შესდგა კამაანელის ძირს. რამდენსამე წამის შემდეგ მღვდლებ-

ექვით ვუყურებდეთ, ნამდვილ ცნობებდა არ ვიღებდეთ მუცელ-მუცელად გლისელ ხომალდით ქმრ ტყვე ეგვიპტელები გამოუსტუმრებიათ მგვიბტედამ. — ინგლისელებს მოუტკლავთ ერთი გოლანდიელი. — ჩერგვის ფაშა რამიდ-ხუსინიმ საგრძობელოდ დაამარცხა ინგლისელები აბუქირსა და ძაფრ-ლაურის შუა. — მგვიბტელები ძრიელ სკდილობენ, რომ სასმელი წყალი მოუსპონ ინგლისის ჯარს. — ინგლისელები ტყდებიან, რომ ეგვიპტელები დიდს სიმარჯვეს იჩენენო. — ლესესის ავად-მყოფობის ხმა იყო ამას წინად გავრცელებული. ბევრი საქმეების გამო ლესესის ვერ გამოდიოდა გარედ და ეს იყო მიზეზი ამ ხმებისა. — აშობენ ლესესის მიუწვევია მის მმართველობას, დაბრუნდეს საფრანგეთში. — სუფის არხში მუდამ დღეობით მიდიან ინგლისის გემებიო. — სასულიერო წოდების პირთა წყალობით ძირის მცხოვრებლები ემზადებიან დიდი წინა-ღმდებობა გაუწიონ ინგლისის ჯარს, რომელიც ამ თვის 25-სათვის გაემხედრება ძაირზედ. — მართი ნემეცური გაზეთის სიტყვით, თუ მსმალეთს ჰსურს შეინახოს თავის მფლობელობა და უფლება მგვიბტეზედ, უთუოდ ინგლისთან ერთად უნდა იმოქმედოსო. — ბანა არ უნდა მსმალეთს, მაგრამ ვინ მისცა ნება. — თავისული ინგლისი ისეთს პირობათ უდგენს, რომ მსმალეთი იძულებულია, არ მიიღოს მონაწილეობა, მისგან დამოკიდებულის სახელმწიფოს (მგვიბტის) დამშვიდებაში — მსმალეთმა უნდა დაახმოს ის წანატიკური გრძნობანი. რომელნიც მამადიანებში იღვიძებენ თან-და-თან და აღაგობ კიდევ გაუღვიძიათ. — მგვიბტეს კეთილ-

ბის გუნდიდამ გამოვიდა ერთი და წაიკოთხა ლოცვა მიცვალბულისა. მოისმა ხმა ქალისა და ჰაერში აღიოდა კამაანელაზე მობმული თოკზედ, ხის გალია...
 შრანჩესკომ ხანგრძლივ არ დაჰყო თავის მომხიბლავ დემონის ხელში.
 მიღამაც დააბეზლა ის და აცნობა სახელი იმ დედაკაცისაც. პოლიცია მოულოდნელად შემოეხვია სახლსა და ბერი გაკავებული, ჩააგდეს ეკლესიის სარდაფში.
 საბრალო თამაზამ გამოსარჩლების დროს მიიღო ჭრილობა გულში ერთ პოლიციელისაგან და დაეცა უგონოდ.
 მსაჯულებმა დიდხანს არ დააყოვნეს. შევლამ ერთხმად გარდასწყვიტეს დასჯა გალიაში.
 დიდხანს უცქერიდა ხალხი ზევით ქარისაგან წყნარად მრხველ გალიას.
 ამ გალიაში იჯდა მოკაკული თავის ფერი სამოსით ბერი. ზოგიერთმა მაყურებელმა სასოებით გარდიწერეს პირსჯვარი.
 მართი საათის შემდეგ, მოედანზედ ხელ-ახლად გამეფდა ღვინოლი.
 ნ. ეჭ—სა.
 (დასასრული შემდეგში)

დღეობა სასურველია, მთელის მე-
როპისათვის, აბოლოებს ხსენებული
გაზეთი. — მ. შ. თუ ესე სასურველია
მართლა შევბრუნებ კეთილ-დღეობა,
რად გაჩემებულა ესე მთელი მეროპა?
რად აძლევს ამდენ თავისუფალ მოქ-
მედების ნებას ინგლისელებს მკვიტე-
ში. თუ რამ დააშავა მკვიტეში, დუშავა
არა მართა ინგლისის და სხვანიც უნდა
გარეულიყვნენ ამ საქმეში, რომ მშვი-
დობიანური წესებით დაემშვიდებინათ
ეს მცირე ქვეყანა და მისი მცხოვრ-
ებნი, სანამ ეს მცხოვრებნი მათ
მორჯულე სხვა ქვეყნის ერშიაც არ
აღძრავდნენ ჭანტიკურ გრძობათ.
— შევბრუნებ სირიიდან და არა-
ბეთიდან ხონთქარს მიუღია რამ-
დენიმე უსახელო წერილები, სადაც
ემტკრებიან რომ ის დაჰკარგავს მათ
თვალში ხალიჭატის წოდებას, თუ
შეასრულა ყოველივე სურვილი ინ-
გლისისა. არაბები ისე ადვილად არ
გაუშვებენ ხელიდან მკვიტეს, რო-
გორც მან მთენისი დაჰკარგო.

თვილის საგაზრდა

ავათიფიები მიიღებსან დილის რვა
ფათიდან თორმეტ საათამდის.

ორ შაბათს განაღვიბი და ლი-
სიცივი — შინაგან ავათიფიებისა; კელ-
დიში სიფილისტიკური და სირურგიული
ავათიფიებისა; ბასუტოვი — ბუბიაბის,
ქალების და უმწიკლების ავათიფიები-
სა; ბაბაევი ძარღვების სისუსტის და ში-
ნაგან ავათიფიებისა.

სამ შაბათს მინკვიინი — სირურ-
გიული ავათიფიებისა; ლისიცივი —
შინაგან ავათიფიებისა; კელდიში — სი-
ფილისტიკური და სირურგიული ავათ-
იფიებისა; ბასუტოვი — ბუბიაბის, ქა-
ლების და უმწიკლების ავათიფიებისა;
ბაბაევი და დანიელ-ბუტოვი — ძარღვების
სისუსტის და შინაგან ავათიფიებისა.

ოთხ შაბათს ლისიცივი და მი-
რამანოვი შინაგან ავათიფიებისა; კელ-
დიში — სიფილისტიკური და სირურგიუ-
ლი ავათიფიებისა; ბასუტოვი — ბუ-
ბიაბის ქალების და უმწიკლების ავათ-
იფიებისა; ბაბაევი — ძარღვების სისუს-
ავათიფიებისა.

ხუთ შაბათს ლისიცივი — შინაგან
ავათიფიებისა; კელდიში — სიფილის-
ტიკური და სირურგიული ავათიფიები-
სა; ბასუტოვი — ბუბიაბის, ქალების და
უმწიკლების ავათიფიებისა; ბაბაევი —
ძარღვების ავათიფიებისა.

შაბათს მინკვიინი — სირურ-
გიული ავათიფიებისა; ლისიცივი, მი-
რამანოვი და დანიელ-ბუტოვი — შინაგან
ავათიფიებისა; კელდიში — სიფილის-
ტიკური და სირურგიული ავათიფიები-
სა; ბასუტოვი — ბუბიაბის, ქალების და
უმწიკლების ავათიფიებისა; ბაბაევი —
ძარღვების სისუსტის ავათიფიებისა.

შაბათს ლისიცივი — შინაგან ავათ-
იფიებისა; კელდიში — სიფილისტიკურ-
ი და სირურგიული ავათიფიებისა; ბასუ-
ტოვი — ბუბიაბის, ქალების და უმწი-

ვილების ავათიფიებისა; ბაბაევი — ძარღ-
ს სუსტის ავათიფიებისა.

**გ. იოსელიანის და რ. რეკლ-
დის შინაგან და პროგიმინანის კურ-
სის სასწავლებელი იღებენ ყმაწვი-
ლების შინაგან ყველა საშუალო სას-
წავლებლებში მოსამზადებლად. შ. სი-
ზომიერია.**

ადრესი: მინაილოვის ქუჩა, ბურ-
გენბეგოვის სახლებში, № 81-ი.

(5-4)

**ახალი ქართული
კარაბაღინი**


ისიფიებს **თვილისში**: შვედრდოვის
და გრაქურავის წიგნების მალაზიაში;
მუთაისში: მურადოვის და ჭიჭისის
წიგნების მალაზიაში.

უასი ჰლიანის ერთი მანეთი.

დაიბეჭდა და ისყიდება

ამთხუთხამა ნაწილი

მსურველთ შეუძლიანთ მითხოვონ პრეველის ნაწი-
ლიდან ვიდრე უკანასკნელ ნაწილამდე მელიქოვის სტამ-
ბაში ბატონ ნიკოლოზ კობაღაძესთან.



**ЕЖЕНЕДЕЛЬНЫЙ ЖУРНАЛЬ
ЮРИДИЧЕСКОЕ ОБОЗРЕНИЕ**

Издаваемый в г. Тифлисе

(годъ второй)

Открыта июлугодовая подписка на журналъ
съ 1 Юля 1882 г. по 1 января 1883 года.

Цѣна за полгода 6 руб.

Кромѣ того можно подписаться на 3 м-ца 3
р. 20 к. на 1 м-ць 1 р. 20 к. Подписка при-
нимается съ 1 числа каждаго мѣсяца и не да-
лѣе конца года.

Полугодовые подписчики могутъ вносить при
подпискѣ 3 р. и черезъ мѣсяць еще 3 руб.

Подписка принимается въ г. Тифлисе въ
Администраціи журнала, Сололаевскаа улица д.
№ 10 и въ Москвѣ и въ С.-Петербургѣ въ
книжныхъ магазинахъ И. И. Анисимова.

(6-5)

მალაზია

საღიანის თევზეულისა

უცხადებს საზოგადოებას, რომ მან
ასლად მიიღო საღიანში მარტში დაჭე-
რილი თევზეული საგანგებოდ მომზადე-
ბული და ისიფიებს წერილად და ჰარ-
ტითაც. აქვე ისიფიებს ყოველ დღე მო-
ხარული თევზეული. მალაზია იყოფება
თამამოვის ქარვასლის ქვეშ. (12-10)

დაიბეჭდა და ისიფიებს გრ. ჩარკვი-
ნის ქართული წიგნის მალაზიაში

სასსოვარი

ბატონიძელის ალექსანდრეს-
მის ირაკლის გარდაცვალებასე

შეკრებილი და გამოცემული
ს. ჭიჭინაძისგან
ფასი ხუთი შუგრი.

**მართველ მალაზიაგან ნათარგმნი
მოთხრობანი**

წიგნი მეორე.

ისიფიებს **თვილისში**: შვედრდოვი-
თან, ჩარკვიანთან და მრეჭურავის
წიგნის მალაზიაში (ბაღის პარად-პარ).

მუთაისში: შილაძის და ნიკოლა-
ძის მალაზიაში.

გორში: მ. ძერცელიძესთან.

დაიბეჭდა და გამოვიდა ახალი სომ-
ხური წიგნი

მწვემის სტეირი

ლამაზი, სიმღერები და ზღაპრები

ცნობის-მოყვარე ყმათათვის
სკოლაში და შინ საკითხავად
აღიანდისა

გამოცემა ვ. მ. შვედრდოვის გაზე-
თის სააგენტოსა.

ფასი ერთი აბაზი

(10-9)

დაიბეჭდა და ისიფიებს გრ. ჩარ-
კვიანის ქართული წიგნის მალაზია-
ში

გამაშლის

საერთო მფლობელობასე
თხზულებს

ანტონ შურცელაძისა
გამოცემული
ზაქარ ჭიჭინაძისაგან.

უასი თითო წიგნისა ერთი აბაზი

დაიბეჭდა, გამოვიდა და ისიფიებს
მთილისის წიგნის მალაზიაში

ნაშიღვა

მთილისის წიგნის მალაზიაში ახლო-
გამოსული რუსულს ენაზე წიგნი

**Грузинскія крестьянскія грамоты,
крѣпостные и судебные акты, гра-
моты и письма грузинскихъ и пер-
сидскихъ царственныхъ особъ.** (Ma-
териалы для исторіи древной гру-
зій).

сост. Д. П. Пурцеладзе.
მუთაისში ისიფიებს შილაძის
მალაზიაში.

ფასი ერთი მანეთი

ბამცის

საკვებავ ხორაგვულებათ, რომელს
იფიებს თფილისის ბაზრებში, და
ნებში და დატარებთ 16 აგვისტომდე
1 სექტემბრამდის.

ბამამცხვარი პური: ხორბლის ფქვილი

პირველის ხარისხის — 1 გირ. 5
მეორის " — 1 გირ. 3
მესამის " — 1 გირ. —

მთხვე ფქვილი. თორნეში გამომცხე

პირველის ხარისხის — 1 გირ. 5
მეორის " — 1 გირ. 4
მესამის " — 1 გირ. —

ჭვარის-მამის პური:

პირველ ხარის. ლავაში 1 გირ. 6
მეორის " " — 1 გირ. 5
მესამის " " — 1 გირ. 4

ძროხის ხორცი:

პირველის ხარისხის — 1 გირ. 8
მეორის " — 1 გირ. 7
სუკი — — 1 გირ. 14
სხვრის ხორცი 1 გირ. 9

ლორის ხორცი:

პირველი ხარისხის — 1 გირ. —
მეორის " — 1 გირ. —

გამოვიდა ცალკე წიგნათ

სამ შოტლო!

ისიფიება შავარდოვის სააგენტოში.

ფასი 60 კაპ. (20-17)

გილიოგრაფიული განცხადება.

ბუნების პარი, ანუ ყრმათათვის საკითხავი წიგნი უმცროსს ვა-
სეში სახმარებელი, შედგენილი ი. გოგუბაშვილისგან, დაიბეჭდა მეოთხე
შეცვლილი გამოცემა და ისიფიებს გრაქურავის წიგნის მალაზიაში, გუ-
კის ხიდის ეურთან. ფასი თხუთმეტი შუგრი. სასწავლებლებს და ყმა-
პირებს, რომელნიც იყიდათ ნაღდს თუ ფულად ერთად თხუთმეტს კაპს
პლანისა, ანუ მომეტებულსა, დაეთმობა ეგზემპლარის თითხმეტ შუგრად
ვინც ოც-და-ათს ეგზემპლარს იყიდის, წიგნი მიეცემა ცამეტ შუგრად
უდისათვის. უნდა დაემატოს სამი შუგრი.

პარტა სამართველონი, მეორე შეცვებული გამოცემა; ისიფიებს
იმკვე მალაზიაში. ფასი სამი აბაზი; ვინც ათს ეგზემპლარს იყიდის, გარტ
მიეცემა თერთმეტ შუგრად, ოცი ეგზემპლარის მიედეკეს — ათს შუგრად